

høitærede Ministers Foredrag, faldt det mig ind, at hvad der tilsigtes ved Lovforslaget, dog ogsaa kunde opnaas paa en anden Maade, nemlig ved i den almindelige Lønningslov eller i den Lov om Lønningsforbedring, som maatte udkomme, at optage en Bestemmelse, der gav den tilbagevirkende Kraft, forsaavidt angaar de Menige og Underkorporalerne, der ligge inde til Tjeneste til den Tid; thi ligeoverfor det ærede Medlems sidste Udtalelse vil jeg gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister udtryffeligt bemærkede, at Efterbetaling kun skulde finde Sted til de Underkorporaler og Menige, som laa til Tjeneste paa den Tid, da den almindelige Lønningsforbedring efter den anden Lov traadte i Kraft. Det forekommer mig imidlertid, at den Bei, som Regjeringen nu har valgt, ogsaa kan føre til Maålet; thi, naar man udbetaler de to første Satser i de foreliggende Lovforslag med henholdsvis 46 og 54 Ore, saa er jo Løven derved i Gjærningen ført tilbage til, hvad der var Bestemmelsen med den, nemlig at være en Lov, hvorved det nye Møntsystem gjennemføres. Der er vel ved Siden deraf nogle andre Omkring, men disse kunne maasse af andre Grunde findes hensigtsmæssige, og der kan derfor ikke være Noget dertil at sige; i det Væsentlige bliver dog Løven ført tilbage til sit oprindelige Indhold. Saae vi altsaa en ny Lønningslov indenfor en saadan Tidsfrist, at Underkorporalerne og de Menige endnu ligge til Tjeneste og kunne oppebære Efterbetaling; saa faae de jo ganske vist ikke denne Betaling til den Tid, hvor det var rettest og hensigtsmæssigt for dem at faae den, men de faae dog Besøbet, og det vil komme dem tilgode. Jeg ser derfor ikke rettere, end at man vil naae det Væsentligste af, hvad man kan ønske, ved at følge den Bei, som den høitærede Minister har betegnet. Jeg har ikke med fuld Sikkerhed kunnet opfatte alle Enkeltheberne i Omringforslaget saaledes, som den høitærede Minister meddelte os det, men, saavidt jeg forstod det, kan der ikke gjøres nogen berettiget Indsigelse derimod. Nødvendigt bliver det nu i alt Fald, at Lovforslaget, hvis dette Omringforslag vedtages, fremmes saa hurtigt, at det kan komme tilbage til det andet Thing, for der at blive vedtaget endnu inden Jul.

J. Andersen: Jeg kan være enig med den ærede sidste Taler i, at der vistnok er mange Flere, der trænge til en Lønningsforhøielse end dem, der her er Tale om; men her have vi jo et Lovforslag, der er forelagt af den ærede Krigsminister, som vedkommer Underkorporalerne og de Menige. Jeg har allerede i forrige Session udtalet mig tydeligt nok for, der blev givet en Lønningsforbedring til de mindre Lønnede i mange andre Klasser, end der her er Tale om. Her ere vi jo atter i et af de forunderlige Tilfælde, at vi Alle ere enige om, at disse Folk bør have denne For-

høielse, ligesom vi ogsaa ifjor vare enige om, at en hel Mængde af de lavere stillede Embedsmænd skulde have en Forhøielse; men saa blev der Tale om en Formsig, og da Formen absolut skulde iagttages, saa gif det, som jeg sagde ved 1ste Behandling, at paa Formen strandede det Hele; Embedsmændene fik ikke Noget. Jeg kan nu ikke indse, hvorfor den høitærede Krigsminister saa bestemt modsætter sig Forslaget, som det nu er. Der som Lovforslaget var blevet vedtaget usforandret som det blev forelagt, saa vilde den ærede Krigsminister den 1ste April have befundet sig i det Tilfælde, som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Sessen) nævnte, nemlig at han da vilde være nødt til at komme med et Forslag om, at denne Lov maatte blive forlænget, dersom ikke imidlertid den ny almindelige Lønningslov var udkommen; men, dersom Løven nu bliver vedtagen som den foreligger, saa kommer den høitærede Krigsminister til at staa saa heldig, at han ikke vil behøve maasse lige i de allerførste Dage at komme og bede om, at denne Lov maa gjælde i det Mindste indtil Rigsdagen kommer sammen igjen, eller til at Lønningsloven kan udkomme; thi det er ganske vist, som det nævnte ærede Medlem sagde, at det vistnok ikke vilde være rigtigt og ikke godt kunde lade sig gjøre, naar vi naaede den 1ste April, da at borttage den Lønningsforhøielse, der var bleven de Menige og Underkorporalerne udbetalt fra den 1ste Januar til den 1ste April. Det er mig umuligt at se, hvorpaa den høitærede Krigsminister støtter sin Vægring mod at gaa ind paa Løven, som den nu er. Der er jo hverken i Motiverne eller i selve Lovforslaget, som det blev forelagt, taget noget Forbehold om, at denne Lov absolut skulde være afhængig af, at den anden Lov blev ført saa meget tidligere eller tidligere igjennem, og dersom man paa den Maade mener at kunne poussere Arbejdet, saa tror jeg virkelig, man tager fejl; vi opnaa det kun ved at arbejde sammen, men vi opnaa det neppe ved at sætte Pres paa. Den eneste Grund, som jeg kan se til at faae denne Lov ud, saaledes som den ærede Krigsminister vil have den, skulde jo nemlig være den, at man derved paa en Maade hurtigere vil presse den almindelige Lønningslov igjennem. Jeg tror, det er meget uheldigt for dem, det kommer til at gaa ud over, ligesom det var uheldigt for de lavere Lønnede Embedsmænd, at de ikke ifjor fik den Forhøielse, der var tilstaaet dem paa Finantslovsforslaget.

Fischer: Jeg tror dog, det ærede Medlem vil indrømme, at der i mange Tilfælde kan ligge en ikke ringe Betydning i Formen. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Lønningsbestemmers Optagelse paa Finantsloven, eftersom det ikke ligger for i dette Tilfælde, og det ærede Medlem kun har berørt det ved Reminiscenter fra forrige Samling; men det Tilfælde, der her foreligger, viser jo meget tydelig, hvilken Betydning